

EMILY BELDEN

*Abikaasa-
materjal*

ROMAAN

Originaali tiitel:
Emily Belden
Husband Material
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Iiri Sirk
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2019 by Emily Belden
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D09387320
ISBN 978-9949-82-640-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

*Pühendan oma abikaasa Mattile. Oled minu jaoks hindamatu
väärtusega.*

I. peatükk

N^o tore on.

Ja ma ei räägi sellest, et viisin endaga kaaslase pulma, kus mul üsna kindlasti polnud ette nähtud pluss ühte. Ma räägin sellest, et olles teel ühe ikoonilisema heteroseksuaalse paari pulma pärast George'i ja Amali, haarasin kogemata õnnitluskaardi, millel oli kiri „Õnne, hr & hr“. See – ja kõige suurem KitKati tahvel kassa kõrval – on tasu selle eest, et kihutasin Targeti supermarketis läbi õnnitluskaartide vahikäigu, Uberi takso kauba laadimisala juures vilkuvate tuledega ootamas.

On Monica ja Danny suurpäev. Monica on mu kolleeg, kelle hunnitu nägu on alatasa ajakirja „Luxe LA“ läikivatel lehekülgedel. Mitte ainult sellepärast, et ta on Forbesi uue lemmiku The Influencer Firmi üks juhtfiguuridest, vaid sellepärast, et see seltskonnatäheks saanud tegevjuht on nüüd

abielus Los Angelese profijalgpallimeeskonna LA Galaxy peatreeneriga. Kui arvate, et see mees peab välja nägema nagu David Beckhami Ameerika versioon, olete õigel teel. Loodame, et nende huumorimeel on sama hea kui nende väljanägemine, kui nad näevad minu kaarti, mille ma kogemata kombel juhtusin valima.

Enne selle kingitustelauale asetamist, topin ümbriku täis uhiuusi automaadist võetud sajadollarilisi. Ääremärkus: minu meelest on pulmakinkide nimekirjad jama. Kõik tahavad jäätisemasinat, aga kui see neil olemas on, ei kasuta nad seda kumagi ja sellepärast lähen kiretu ja kalgi sularaha teed. Kraban külalisraamatu laualt musta Sharpie markeri, nipsan korgi maha ja üritan asendada h-tähte teises „hr“-s ebamäärase p-ga, lootes, et minu käsitsi joonistatud Serifi kirjatüübis täht ei torka silma nagu vigastatud pöial. Puhun värsketele tindile ja vaatan oma armetut pseudo-Pinteresti saavutust väljasirutatud käes. „Käib küll,“ mõtlen endamisi.

Võtan teenindaja kandikult pokaali punast veini nii sujuvalt, nagu oleksime seda varem harjutanud, ja kontrollin aega oma Apple Watchilt, mis pole kahtlemata kõige moodsam aksessuaar šikis suvises pulmas. Kui jätta kõrvale asjaolu, et see minu paljaste õlgadega kahvatukollase kokteilkleidiga päris hästi ei sobi, on kellal minu jaoks palju tähtsam eesmärk. See hoiab kõik mulle vajaliku kogu aeg kättesaadaval, mitte nagu telefon, mis oleks kuskile sügavale kotipõhja kadunud. Boonusena katab kellarihm täpselt randme keskosa, varjates ühtlasi tätoveeringu, mille olen mõelnud lasta laseriga eemaldada.

Lisaks ajale, mis on 7.30 õhtul, edastab see mulle Tinderi viimased teated. Olen hommikust saadik saanud neli klappi, mis pole sugugi halb a) laupäeva kohta, sest enamik inimesi

tinderdab töölt koju minnes või öösel voodis igavust tundes, ja b) kolmekümnele läheneva põlis-newyorklase kohta, kelle viimane suhe oli armastuse-vihkamise suhe kangekaelse viimase 10-dollarilisega. Selline muide olengi mina. Charlotte Rosen.

Kuna kingitus ja plaaniväline võitlus Tide'i plekieemalduspliitsi ja hambapastapleki vahel võttis kodus kauem aega, kui olin arvestanud, jõudsin kohale pool tundi pärast kokteilitunni algust. Mis tähendab, et kogu Monica ja Dani tseremoonia jäi mul nägemata. Kõigist inimestest tean just mina kõige paremini, et see on inetu. Mina olen see, kes on ülitundlik inimeste õigeaegselt saabumise kommete osas (tegelikult igasuguste kommete osas, kui aus olla, kuid sellest hiljem). Samas olen isegi rahul, et „jah“-id kuulmata jäid, sest vannete vahetamises on siiani midagi, mis minus iiveldust tekitab. Ma abiellusin viis aastat tagasi, aga, ütleme nii, et ma pole enam abielus.

Hea uudis on see, et ajapikku tunnen, kuidas sellistel sündmustel käimine muutub aina kergemaks. Uskumine, et paar jääb tõesti kõigele vaatamata kokku. Uskumine, et on olemas selline asi nagu „üks ja ainus“, isegi kui see, keda oma järgmise raundi jaoks otsin, võib tegelikult olla hoopis „teine“.

Paaripanekule võisin küll hilineda, aga hiljem saabumisel on omad eelised. Nimelt on baaris järjekord piisavalt väike, et vahetada keskpärane punavein korraliku džinn-tooniku vastu. Teine lisaboonus? Mitu värsket liuatäit peekonisse mässitud datleid on maandunud nagu UFO-d hoone põhi-korrusel, hoone, mis on juhtumisi 1800. aastatest pärit küün. Ainult et tegu on Los Angelesega ja siin ei ole 1800. aastatest pärit küüne. Nii et selle asemel on iga kriuksuv põrandalaud,

iga korrodeerunud viimistlusmaterjalikübe ja iga kulunud katusesindel toodud kaugelt Edela-Iowa maakohast, loomaks külalistele muljet, nagu ümbritseksid meid lainetavad viljapõllud, lõhnavares õites aiad ja vilju täis puud. Tegelikuses on selle ihatud kolmeaastase ootejärjekorraga Oak Milli küüni puitseinte taga 405. tänava tuututav, aeglaselt veniv liiklus ja sellega kaasnev suduhoiatatus.

Oma improviseeritud pulmakaaslast Chadi tualetist tagasi oodates pühin automaatselt vasakule kolm kutti, kes teises kohtamisäpis Bumble'is ette hüppavad, ja otsustan lõpuks saata sõnumi kutile, kes näeb välja nagu heledasilmne Jason Bateman (teate küll, „Ozarki“-eelsest ajast) ja on profiili sõnul börsimaakler. Me paistame sobivat ja ta kutsub mind välja. Olen ebamääraselt nõus. Tere tulemast kohtamistele LA-s.

Viisin läbi uurimuse, mis näitas, et pärast kolmekümneenda eluaastat muutub abikaasa leidmine astmeliselt raskemaks. Mis suurus on *astmeliselt*? Seda ma veel ei tea, aga tegele selle määratlemisega, sest üldistused mulle ei istu. Asjade loogiline läbimõtlemine sunnib mind keskenduma, rahustab ja lähtestab mind, ükskõik, mis elu mulle ka ette paiskab. Kõik see tähendab, et mul on viimane hea aasta kohtamas käia (ja viimane aasta, mil nahahooldusvahendite armeesse ei kuulu ööseerum) ning olen kindlalt otsustanud, et see ei lõpe koera, korterikaaslase ja paari vastupidava toataimiga, kellest saavad mu ainukesed partnerid elus.

„Vabandust, et nii kaua läks,“ ütleb Chad kakskümmend minutit hiljem tualetist naastes. „Kas teadsid, et tualett on siin päriselt välikemmerg? Jumal tänatud, et täna jalgadele trenni tegime – pidin poti kohal kükitama. Mu reielihased löövad praegu tuld välja.“

Ülestunnistus. Ma ei tulnud pulma lihtsalt kohtingu-kaaslasega, ma tulin *pimekohtingu* kaaslasega.

Samas, pole hullu. Monica teab, kui tõsiselt ma härra Õige otsimisse suhtun ja nõustub, et pean selle tee kiiremaks läbimiseks omajagu kohtamas käima. Pealegi pole tegu täiesti võõraga. Monica tunneb teda või õieti nad olid *kohtunud*. Chad osales Monica eelmise nädala üritusel LA Kunstimuseumis ja on väidetavalt nunnu vallaline kinnisvara mingi tegelane. Muidugi üritas mees talle külge lüüa ja erinevalt enamikust ilusatest inimestest Los Angeleses tunnistas ta, et on tõsises suhtes Dannyga. (Kes ei tahaks kiidelda, et abiellub mister Galaktika endaga?) Niisiis tegi ta järgmise sooviva liigutuse ja andis mehele oma vallalise kolleegi Instagrami konto ja soovitas saata mulle Twitteris otsesõnumi. See oli tema poolt julge liigutus, aga ma tunnustan ta kiiret mõtlemist ja pühendumist minu ettevõtmisele, õieti minu perekonnaseisu muutmise projektile.

Kuna Chad saatis mulle esimese sõnumi nädal tagasi, jõudsin ta tausta uurida. Ja ma ei räägi ainult tavalisest küberluurest. Ma räägin tõeliste autentsete andmete kogumisest ja läbitöötamisest. See on põhimõtteliselt versioon sellest, mille eest mulle palka makstakse – leida kõik „suunamudijad“, paljude fännide ja järgijatega inimesed internetist ning sobitada nad üritustega, mida me oma klientidele korraldame, et nad saaksid nendest sotsiaalmeediasse postitusi teha ja klientide profile upitada.

Mõni võib arvata, et minu kõrvalprojekti tarkvara selle arvutamiseks, mil määral *mina* kellegagi kokku sobin, on pisut... *liig*, aga mina seda nii ei näe. Ma jahin meest, kes mulle päriselt sobib, sellist, kes ei tõuse ega lahku ainsa silmapilgu jooksul. Ühe korra jätsin kõik saatuse hooleks ja

vaata, mis sellest välja tuli. Olgu ma neetud, kui veel kord sama teed läheksin.

Chadi kohta uurides viisin läbi mahuka pildiotsingu, mis andis saagiks umbes sada fotot, aastate jooksul erinevatesse suhtlusplatvormidesse üles laaditud. Päris elus võin rahuldusega nentida, et ta vastab kirjeldusele. Chad on üle 180 sentimeetri pikk, päevitunud ja heas vormis, Zac Efroni soenguga, mis on peaaegu piiri peal, et olla „pisut liiast“. Õlgadest ülespoole on ta nagu emotikon. Kõndiv ja rääkiv emotikon. Aga kui ma sammu tagasi astun ja teda hästiistuvast ülikonnas imetlen, näeb ta välja nagu kandidaat saatel „Poissmees“. Tagasi vaadates võib öelda, et Chad näeb täpselt parajal määral hea välja, et täiendada minu välimust, mida võib kirjeldada kui televersiooni muidu ilusast filminäitlejannast.

„Midagi juua, söör?“ küsib üks teenindaja Chadilt.

„Jah. Vürtsikas Margarita. Või siis... Oodake. Kas te segate kokteili ise? Või on see magus poekraam?“

Iik. Olin unustanud oma leiu, et Chad on veidike... tervislikkuse friik. Ilmselt on kõik LA-s seda, aga mind rabab ikkagi fakt, et on inimesi, kes tegelikult ka hoolivad Margarita kokteili koostisest.

„Põrgusse. Igal juhul liiga palju kaloreid,“ kuulutab Chad enne, kui kelner jõuab vastata. „Võtan lihtsalt viski.“

„Sortsuke kokat?“

„Jumal, ei. Nii palju tühje kaloreid.“

Joogitellimus tehtud, teeb Chad kaelapainutusi ja plöksutab luid, mille olemasolugi ma ei teadnud. Seejärel ragistab ta ükshaaval läbi sõrmed. See heli tekitab minus kerge iivelduse, aga üritan keskenduda positiivsele nagu tema kenad pähkelpruunid silmad ja fakt, et kirsstomatid ja *mozzarella* minipallid kerge palsamiädikaga on uusim ja populaarseim hitt-toit.